

Czwartek, 23 kwietnia 2009 r.

Czas ochrony prawa autorskiego i niektórych praw pokrewnych *I**

P6_TA(2009)0282

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2006/116/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie czasu ochrony prawa autorskiego i niektórych praw pokrewnych (COM(2008)0464 – C6-0281/2008 – 2008/0157(COD))

(2010/C 184 E/69)

(Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2008)0464),
 - uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 47 ust. 2, art. 55 i 95 Traktatu WE, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C6-0281/2008),
 - uwzględniając art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej oraz opinie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii, Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów oraz Komisji Kultury i Edukacji (A6-0070/2009),
1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

Czwartek, 23 kwietnia 2009 r.

P6_TC1-COD(2008)0157

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 23 kwietnia 2009 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/.../WE zmieniającej dyrektywę 2006/116/WE w sprawie czasu ochrony prawa autorskiego i niektórych praw pokrewnych

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 47 ust. 2, art. 55 i art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

działając zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na podstawie dyrektywy *Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/116/WE* z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie czasu ochrony prawa autorskiego i niektórych praw pokrewnych ⁽³⁾, czas ochrony dla artystów wykonawców oraz producentów fonogramów wynosi 50 lat.
- (2) W przypadku artystów wykonawców okres ten rozpoczyna się z dniem wykonania utworu albo, jeżeli utrwalenie wykonania zostanie opublikowane lub publicznie udostępnione w ciągu 50 lat po wykonaniu utworu, **w dniu** pierwszego opublikowania lub pierwszego publicznego udostępnienia, w zależności od tego, które z tych wydarzeń miało miejsce wcześniej.
- (3) W przypadku producentów fonogramów okres ten rozpoczyna się od momentu sporządzenia utrwalenia albo od momentu jego publikacji w ciągu 50 lat po jego utrwaleniu albo, w przypadku braku publikacji, od momentu jego publicznego udostępnienia w ciągu 50 lat po sporządzeniu utrwalenia.
- (4) Społecznie uznawane znaczenie twórczego wkładu artystów wykonawców powinno być odzwierciedlone w poziomie ochrony uwzględniającym ich kreatywny i artystyczny wkład.
- (5) Artyści wykonawcy zazwyczaj rozpoczynają karierę w młodym wieku i obecny okres ochrony wynoszący 50 lat w odniesieniu do **utrwalenia** wykonań często nie chroni ich wykonań w całym okresie ich życia. Dlatego też **niektórzy** artyści wykonawcy odczuwają spadek dochodów w końcowym okresie ich życia. Często nie mogą oni również powoływać się na swoje prawa w celu zapobiegania niewłaściwemu wykorzystywaniu ich artystycznych wykonań, które **może mieć** miejsce w okresie ich życia, bądź w celu ograniczenia takiego wykorzystywania.
- (6) Przychody uzyskane z wyłącznych praw do zwielokrotniania oraz udostępniania, przewidzianych w dyrektywie 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym ⁽⁴⁾ oraz godziwa rekompensata za zwielokrotnianie do prywatnego użytku w rozumieniu tej dyrektywy, a także dochody z wyłącznych praw rozpowszechniania i najmu w rozumieniu dyrektywy 2006/115/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie prawa najmu i użyczenia oraz niektórych praw pokrewnych prawu autorskiemu w zakresie własności intelektualnej ⁽⁵⁾ powinny być dostępne dla artystów wykonawców co najmniej przez cały okres ich życia.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 14 stycznia 2009 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 23 kwietnia 2009 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 372 z 27.12.2006, s. 12.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 167 z 22.6.2001, s. 10.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 28.

Czwartek, 23 kwietnia 2009 r.

- (7) Czas ochrony utrażeń wykonania artystycznych i fonogramów powinien zatem zostać przedłużony do 70 lat po **nastąpieniu odpowiedniego wydarzenia**.
- (8) **Prawa** do utrazonego fonogramu **powinny wracać** do wykonawcy, jeżeli producent fonogramu nie oferuje do sprzedaży – w rozumieniu **Międzynarodowej konwencji o ochronie wykonawców, producentów fonogramów oraz organizacji nadawczych** – wystarczającej ilości egzemplarzy fonogramu, który w przypadku braku wydłużenia czasu ochrony byłby powszechnie dostępny publicznie, albo nie udostępnia fonogramu publicznie. **Możliwość taka powinna istnieć po upływie rozsądnego okresu czasu, jaki daje się producentowi fonogramów na skorzystanie z obydwu sposobów wykorzystania utworu. Wobec tego prawa producenta fonogramu do fonogramu powinny wygasnąć w celu uniknięcia sytuacji, w której prawa te istniałyby równoległe z prawami wykonawcy do utrwalenia wykonania, kiedy te ostatnie prawa nie są już przeniesione albo powierzone producentowi fonogramu.**
- (9) Zawierając umowę z producentem fonogramu, artyści wykonawcy zazwyczaj muszą przenieść **lub powierzyć** swoje wyłączne prawa do zwielokrotniania, rozpowszechniania, najmu i udostępniania utrażeń swoich wykonania na producentów fonogramów. W zamian za powyższe **niektórzy z nich** otrzymują zaliczkę z tytułu opłat licencyjnych, a kolejne płatności na ich rzecz są dokonywane z uwzględnieniem przez producenta fonogramu wypłaconej pierwotnie zaliczki i po dokonaniu przez niego wszystkich przewidzianych w umowie odliczeń. **Inni wykonawcy przenoszą lub powierzą swoje wyłączne prawa za jednorazową opłatą (jednorazowe wynagrodzenie). Dotyczy to przede wszystkim artystów wykonawców zapewniających podkład muzyczny, których nie wymienia się wśród wykonawców („mało znani wykonawcy”), czasami jednak również artystów wykonawców, których wymienia się wśród wykonawców („artyści wykonawcy biorący udział”).**
- (10) Należy wprowadzić środki towarzyszące w celu zagwarantowania, że wykonawcy, którzy dokonali przeniesienia swoich wyłącznych praw na producentów fonogramów, także skorzystają z wydłużenia czasu ochrony.
- (11) Pierwszym towarzyszącym środkiem powinno być nałożenie na producentów fonogramów obowiązku przeznaczania, co najmniej raz na rok, **kwoty odpowiadającej 20 % przychodów z wyłącznych praw do rozpowszechniania, zwielokrotniania i udostępniania fonogramów. „Przychody” to przychody uzyskane przez producenta fonogramu przed odliczeniem kosztów.**
- (12) **Płatności** te powinny być przeznaczone tylko dla artystów wykonawców, których wykonania są utracone na fonogramie i którzy przenieśli swoje prawa na producenta fonogramu **lub powierzyli mu je** w zamian za jednorazową płatność. Odłożone w ten sposób **płatności** powinny być przekazywane indywidualnie mało znanym wykonawcom co najmniej raz na rok. **Dystrybucję należy powierzyć** organizacji zbiorowego zarządzania i można stosować krajowe przepisy dotyczące przychodów niepodlegających wypłacie. **W celu uniknięcia niewspółmiernych obciążeń w ramach poboru tych dochodów i administrowania nimi państwa członkowskie mogą określić, w jakim stopniu mikroprzedsiębiorstwa podlegają obowiązkowi ich odprowadzania, jeżeli dokonywanie takich płatności okazałoby się nieracjonalne w stosunku do kosztów poboru takich dochodów i administrowania nimi.**
- (13) Jednakże art. 5 dyrektywy 2006/115/WE już obecnie przyznaje wykonawcom niezbywalne prawo do godziwego wynagrodzenia za najem, w tym także fonogramów. Podobnie w praktyce umownej wykonawcy zazwyczaj nie przenoszą na producentów fonogramów **ani nie powierzają im** swoich praw do jednorazowego godziwego wynagrodzenia za nadawanie i publiczne udostępnianie na podstawie art. 8 ust. 2 dyrektywy 2006/115/WE oraz do rekompensaty za prywatne kopiowanie na podstawie art. 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/29/WE. Dlatego też przy obliczaniu całkowitej kwoty, która powinna być przeznaczona przez producenta fonogramu na wypłatę dodatkowego wynagrodzenia, nie powinno się uwzględniać przychodów, które producent ten uzyskał z najmu fonogramów, **ani** jednorazowego godziwego wynagrodzenia za nadawanie i udostępnianie publiczne, **ani** przychodów z odpowiedniej rekompensaty **otrzymanej** za prywatne kopiowanie.

Czwartek, 23 kwietnia 2009 r.

- (14) *W celu ponownego zrównoważenia umów, na podstawie których w oparciu o opłaty licencyjne artyści wykonawcy przenoszą swoje wyłączne prawa na producenta fonogramu, drugim środkiem towarzyszącym powinna być klauzula „nowego początku” dla tych artystów wykonawców, którzy za opłatą licencyjną lub wynagrodzeniem powierzyli swoje wyżej wymienione wyłączne prawa producentom fonogramów. Aby artyści wykonawcy mogli w pełni skorzystać z wydłużonego okresu ochrony praw, państwa członkowskie powinny zadbać o to, by na mocy umów pomiędzy producentami fonogramów a artystami wykonawcami w wydłużonym okresie ochrony praw wypłacano artystom wykonawcom opłatę licencyjną lub stawkę wynagrodzenia nieobciążoną zaliczkami czy przewidzianymi w umowie odliczeniami.*
- (15) *W interesie pewności prawnej należy ustalić, że w przypadku braku wyraźnych odmiennych ustaleń w umowie, umowne przeniesienie albo powierzenie praw do utrwalenia wykonania dokonane przed datą, do której państwa członkowskie mają przyjąć środki wdrażające niniejszą dyrektywę, powinno nadal wywoływać skutki w wydłużonym czasie ochrony.*
- (16) *Państwa członkowskie powinny mieć możliwość zapewnienia, że pewne warunki w tych umowach, które przewidują powtarzające się wynagrodzenie, mogą być renegotjowane na korzyść wykonawców. Państwa członkowskie powinny wprowadzić procedury na wypadek niepowodzenia renegotjacji.*
- I**
- (17) *Z uwagi na to, że cele zaproponowanych środków towarzyszących nie mogą być w wystarczającym stopniu osiągnięte przez państwa członkowskie, ponieważ środki krajowe w tej dziedzinie prowadziłyby albo do zakłócenia konkurencji albo naruszyłyby zakres praw wyłącznych producenta fonogramu, które są określone w prawodawstwie wspólnotowym, natomiast możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną tym samym artykułem, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.*
- (18) *Niniejsza dyrektywa nie narusza przepisów krajowych i porozumień, które są zgodne z jej przepisami, np. układów zbiorowych zawieranych w państwach członkowskich pomiędzy organizacjami reprezentującymi wykonawców i organizacjami reprezentującymi producentów.*
- (19) *W niektórych państwach członkowskich do kompozycji muzycznych ze słowami stosuje się jednolity czas ochrony obliczany od momentu śmierci ostatniego żyjącego autora, podczas gdy w innych państwach członkowskich obowiązują odrębne okresy ochrony w odniesieniu do muzyki i tekstu. Kompozycje muzyczne ze słowami są w większości tworzone przez współautorów. Na przykład opera jest często dziełem librecisty oraz kompozytora. Ponadto w przypadku gatunków muzycznych takich jak jazz, muzyka rockowa i pop, proces twórczy wymaga często współpracy kilku osób.*
- (20) *Dlatego też harmonizacja czasu ochrony kompozycji muzycznych ze słowami, których tekst i muzyka zostały stworzone do wspólnego wykorzystania, jest niekompletna, co stanowi podstawę do powstawania przeszkód w swobodnym przepływie towarów i usług, takich jak usługi transgranicznego zbiorowego zarządzania prawami. Aby zagwarantować usunięcie takich przeszkód, dla wszystkich utworów objętych ochroną w dniu, w którym od państw członkowskich wymaga się dokonania transpozycji niniejszej dyrektywy, powinien obowiązywać ten sam zharmonizowany okres ochrony we wszystkich państwach członkowskich.*
- (21) *Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2006/116/WE.*
- (22) *Zgodnie z pkt 34 porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa, zachęca się państwa członkowskie do sporządzania, dla ich własnych celów i w interesie Wspólnoty, własnych tabel, które odzwierciedlają korelacje pomiędzy niniejszą dyrektywą a środkami transpozycji, oraz do podawania ich do wiadomości publicznej,*

Czwartek, 23 kwietnia 2009 r.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zmiany w dyrektywie 2006/116/WE

W dyrektywie 2006/116/WE wprowadza się następujące zmiany:

(1) w art. 1 wprowadza się ustęp w brzmieniu:

„7. Czas ochrony kompozycji muzycznej ze słowami wygasa po 70 latach licząc od dnia śmierci ostatniej spośród niżej wymienionych osób, bez względu na to, czy zostały uznane za współautorów: autora tekstu i kompozytora **utworu muzycznego, pod warunkiem że obydwa dzieła zostały stworzone specjalnie dla danego utworu muzycznego ze słowami.**”;

(2) w art. 3 ust. 1 wprowadza się zmiany:

(a) ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Jednakże:

- jeżeli utrwalenie wykonania na innym nośniku niż fonogram jest zgodnie z prawem opublikowane lub zgodnie z prawem publicznie udostępnione w tym terminie, prawa te wygasają po okresie 50 lat licząc od dnia pierwszego opublikowania lub pierwszego publicznego udostępnienia, w zależności od tego, które z tych wydarzeń miało miejsce wcześniej,
- jeżeli utrwalenie wykonania na fonogramie jest zgodnie z prawem opublikowane lub zgodnie z prawem publicznie udostępnione w tym terminie, prawa te wygasają po okresie 70 lat licząc od dnia pierwszego opublikowania lub pierwszego publicznego udostępnienia, w zależności od tego, które z tych wydarzeń miało miejsce wcześniej.”

(b) w ust. 2 w zdaniu drugim i trzecim liczbę „pięćdziesięciu” zastępuje się liczbą „siedemdziesięciu”;

(c) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„2a. Jeżeli 50 lat po zgodnym z prawem opublikowaniu fonogramu lub, w przypadku braku takiej publikacji, 50 lat po zgodnym z prawem przedstawieniu publiczności producent fonogramu nie oferuje na sprzedaż wystarczającej ilości egzemplarzy lub nie udostępnia ich publicznie drogą przewodową lub bezprzewodową w taki sposób, że członkowie społeczeństwa mają do niej dostęp w indywidualnie wybranym przez nich miejscu i czasie, artysta wykonawca może rozwiązać umowę na podstawie której przeniósł albo powierzył swoje prawa do utrwalenia wykonania producentowi fonogramu (zwaną dalej: „umową o przeniesienie lub powierzenie”). Z prawa do rozwiązania umowy można skorzystać w przypadku gdy producent rok po powiadomieniu przez artystę wykonawcę o zamiarze rozwiązania umowy zgodnie z poprzednim zdaniem nie korzysta z praw na obydwa wymienione w poprzednim zdaniu sposoby. Prawo artysty wykonawcy do rozwiązania umowy jest niezbywalne. Jeżeli fonogram zawiera utrwalenie wykonania kilku artystów wykonawców, mogą oni rozwiązać ich umowy o przeniesienie lub powierzenie zgodnie z właściwym dla nich prawem krajowym. W przypadku rozwiązania umowy o przeniesienie lub powierzenie na mocy niniejszego ustępu prawa producenta fonogramu do fonogramu wygasają

2b. W przypadku, w którym umowa o przeniesienie lub powierzenie przyznaje artyście wykonawcy prawo do jednorazowego wynagrodzenia, artysta wykonawca ma prawo uzyskania corocznego dodatkowego wynagrodzenia od producenta fonogramu za każdy pełny rok po upływie 50 lat od momentu zgodnego z prawem opublikowania fonogramu lub w przypadku braku takiej publikacji, po upływie 50 lat od jego zgodnego z prawem publicznego udostępnienia. Prawo artysty wykonawcy do uzyskania takiego corocznego dodatkowego wynagrodzenia jest niezbywalne.

Czwartek, 23 kwietnia 2009 r.

2c. Całkowita kwota przeznaczona przez producenta fonogramu na płatności dodatkowego wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 2b, odpowiada 20 % przychodów uzyskanych przez niego w roku poprzedzającym rok, za który wypłaca się wspomniane wynagrodzenie, ze zwielokrotniania, rozpowszechniania i udostępniania tych fonogramów, po upływie 50 lat od momentu jego zgodnego z prawem opublikowania lub, w przypadku braku takiej publikacji, po upływie 50 lat od jego zgodnego z prawem publicznego udostępnienia.

Państwa członkowskie zapewniają, że od producentów fonogramów wymaga się, aby na żądanie dostarczali wykonawcom, którzy są uprawnieni do corocznego dodatkowego wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 2b, wszelkich informacji, które mogą być konieczne do zagwarantowania wypłaty tego wynagrodzenia.

2d. Państwa członkowskie gwarantują, że prawem do uzyskania corocznego dodatkowego wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 2b, będą zarządzały organizacje zbiorowego zarządzania.

2e. W przypadku, gdy artysta wykonawca jest uprawniony do powtarzających się opłat, od opłat uiszczonych artyście wykonawcy nie odlicza się żadnych zaliczek ani przewidzianych w umowie odliczeń po 50 latach od momentu zgodnego z prawem opublikowania fonogramu lub w przypadku braku takiej publikacji, po 50 latach od jego zgodnego z prawem publicznego udostępnienia.”;

(3) w art. 10 wprowadza się ustępy w brzmieniu:

„5. Artykuł 3 ust. 1 do ust. 2 lit e) w wersji przewidzianej dyrektywą .../.../WE (*) stosuje się w dalszym ciągu tylko do utrwałych wykonań i fonogramów, w odniesieniu do których artysta wykonawca i producent fonogramu nadal posiadają prawo do ochrony na podstawie tych przepisów w dniu ... (**) oraz do utrwałych wykonań artystycznych i fonogramów, które powstały do tego dnia.

6. Artykuł 1 ust. 7 w wersji dodanej dyrektywą .../.../WE (*) ma zastosowanie do utworów muzycznych ze słowami, których przynajmniej utwór muzyczny lub słowa są chronione w przynajmniej jednym państwie członkowskim przed ... (**) oraz do utworów muzycznych ze słowami stworzonych po tej dacie.

Akapit pierwszy pozostaje bez uszczerbku dla wszelkich działań polegających na korzystaniu z utworu, które miały miejsce przed ... (**). Państwa członkowskie przyjmują konieczne przepisy w celu ochrony w szczególności nabytych praw stron trzecich.

(*) Dz.U. L ...

(**) Dwa lata od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy zmieniającej.”;

(4) wprowadza się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 10a

Środki przejściowe dotyczące transpozycji dyrektywy .../.../WE (*)

1. W || braku wyraźnego odmiennego wskazania, umowa **dotycząca przeniesienia lub powierzenia praw zawarta przed...** (**) wywołuje nadal skutki poza moment, w którym na podstawie art. 3 ust. 1 || w wersji sprzed zmiany wprowadzonej dyrektywą .../.../WE (*) artysta wykonawca **przestanie podlegać ochronie.**

■

2. Państwa członkowskie mogą przewidzieć, że umowy dotyczące przeniesienia lub powierzenia, na mocy których artysta wykonawca jest uprawniony do powtarzających się opłat i które zostały zawarte przed ... (**) mogą zostać zmienione po upływie 50 lat od momentu zgodnego z prawem opublikowania fonogramu lub w przypadku braku takiej publikacji, po upływie 50 lat od jego zgodnego z prawem publicznego udostępnienia.

(*) Dwa lata od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy zmieniającej.

(**) Pięć lat od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy zmieniającej.”;

Czwartek, 23 kwietnia 2009 r.

Artykuł 2**Sprawozdanie**

Nie później niż ... (*) Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie w sprawie stosowania niniejszej dyrektywy w świetle rozwoju rynku cyfrowego i w stosownym przypadku przedkłada wniosek dotyczący dalszych zmian w dyrektywie 2006/116/WE.

Artykuł 3**Ocena**

Komisja dokonuje oceny ewentualnego zapotrzebowania na wydłużenie okresu ochrony praw artystów wykonawców i producentów w sektorze audiowizualnym i nie później niż dnia 1 stycznia 2010 r. składa sprawozdanie w sprawie wyników takiej oceny Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu. W stosownym przypadku Komisja przedkłada wniosek dotyczący dalszych zmian w dyrektywie 2006/116/WE.

Artykuł 4**Transpozycja**

1. Państwa członkowskie **wprowadzą w życie**, || do ... (**) przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przedstawiają one Komisji teksty tych przepisów.

I

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekażą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 5**Wejście w życie**

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie **dwudziestego dnia** po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Artykuł 6**Adresaci**

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w ||

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

(*) Pięć lat od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy zmieniającej.

(**) Dwa lata od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.